

Sąd Okręgowy w Rzeszowie
35-959 Rzeszów, Pl. Śreniawitów 3
tel. (17) 87 56 200

Rzeszów, dnia 8 czerwca 2021 roku.

SIR-2512-1/21
(znak sprawy)

**Wszyscy uczestnicy
postępowania przetargowego**

Sąd Okręgowy w Rzeszowie, jako Zamawiający, działając zgodnie z art. 256 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych - dalej p.z.p. (tekst jedn.: Dz.U. z 2019r., poz. 2019 z późniejszymi zmianami) zawiadamia, że unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego pn.: Budowa budynku Sądu Okręgowego w Rzeszowie przy ul. Granicznej w formule „zaprojektuj i wybuduj”.

Uzasadnienie faktyczne i prawne

Zamawiający ogłosił w dniu 30 kwietnia, przetarg pn. Budowa budynku Sądu Okręgowego w Rzeszowie przy ul. Granicznej w formule „zaprojektuj i wybuduj”. Inwestycja miała być prowadzona w systemie zaprojektuj i wybuduj, co oznacza, że jeden Wykonawca miałby zarówno zaprojektować jak w dalszej kolejności przeprowadzić prace budowlane zaprojektowanej inwestycji. Zamawiający wypełniając dyspozycję art. 103 ust. 2 p.z.p., opisał przedmiot zamówienia, za pomocą programu funkcjonalno-użytkowego. W tym miejscu wspomnieć należy, że inwestycja miała być realizowana na działkach ewidencyjnych nr 1330/6 i 1130/7 przy ul. Granicznej w Rzeszowie. W dniu ogłoszenia postępowania decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dla zamierzenia budowlanego polegającego na budowie nowej siedziby Sądu Okręgowego w Rzeszowie, na wspomnianych działkach, miała atrybut decyzji ostatecznej. Należy wskazać, że zgodnie z art. 16 § 1 k.p.a., decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, są ostateczne. Wyływająca z przepisu art. 16 §1 k.p.a. zasada trwałości decyzji administracyjnych w swoim formalnym aspekcie wyraża się w tym, że ostateczne decyzje obowiązują tak długo, dopóki nie zostaną uchylone lub zmienione przez nową decyzję opartą na odpowiednim przepisie prawnym. Dla Zamawiającego najważniejszym był fakt ostateczności przedmiotowej decyzji, gdyż wiąże się z tym jej wykonalność. Przepis art. 130 § 1 i 2 k.p.a. stanowi bowiem, że przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu, a wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

Bezspornym jest, że decyzja o ustaleniu lokalizacji celu publicznego, jest nie tylko istotna, ale także bazowa dla sporządzenia programu funkcjonalno-użytkowego, tym bardziej, że zgodnie z art. 103 ust. 3 p.z.p., obejmuje opis zadania budowlanego, w którym podaje

się przeznaczenie ukończonych robót budowlanych oraz stawiane im wymagania techniczne, ekonomiczne, architektoniczne, materiałowe i funkcjonalne. Znaczenie programu funkcjonalno-użytkowego podkreśla Krajowa Izba Odwoławcza w Warszawie, która w wyroku z dnia 25 sierpnia 2017 r., sygn. KIO 1563/17, określiła, cyt.: „Zamawiający sporządzając PFU winien dokonać opisanie przedmiotu zamówienia zgodnie z obowiązującymi przepisami, mając na względzie przepis art. 29 p.z.p. Oznacza to obowiązek opracowania przez zamawiającego szczegółowych wymagań dla wykonawcy, aby mógł na ich podstawie samodzielnie, biorąc za to odpowiedzialność, zaprojektować i wybudować objęty zamówieniem obiekt budowlany. Jednakże zamawiający w PFU nie powinien narzucać wykonawcy gotowych i ostatecznych rozwiązań projektowych, gdyż tym samym brałby współodpowiedzialność za dotrzymanie zobowiązań umownych wykonawcy.” W tym miejscu zaznaczyć należy, że zgodnie z art. 99 ust. 1 p.z.p., przedmiot zamówienia opisuje się w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty. Właściwie natomiast do art. 16 ust. 1 p.z.p., Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób: zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców, przejrzysty, proporcjonalny, jednocześnie udzielając zamówienia w sposób zapewniający najlepszą jakość dostaw, usług, oraz robót budowlanych, uzasadnioną charakterem zamówienia, w ramach środków, które zamawiający może przeznaczyć na jego realizację (art. 17 ust. 1 pkt 1 p.z.p.). Respektując powyższe normy prawne, Zamawiający przygotował odpowiedni program funkcjonalno – użytkowy będący załącznikiem do Specyfikacji Warunków Zamówienia (dalej SWZ) dostosowany do działek ewidencyjnych na których miała być realizowana inwestycja, oraz do decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego wydanej dla tych działek. W kontekście doniostości znaczenia programu funkcjonalno-użytkowego dla udzielenia zamówienia w systemie „zaprojektuj i wybuduj”, dla której istotne znaczenie ma treść decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, bezsprzecznie to na wykonawcy ciążyć będzie opracowanie dokumentacji tam, gdzie jej zamawiający nie posiada lub gdzie wykonawca uzna, że konieczne jest opracowanie nowej dokumentacji, gdyż dokumentacja dostarczona przez zamawiającego nie nadaje się do zastosowania podczas inwestycji. Jednocześnie to na zamawiającym zgodnie z przywołanym powyżej art. 99 ust. 1 p.z.p., a przede wszystkim naczelnym zasad płynących z art. 16 ust. 1 ustawy, ciąży obowiązek odpowiedniego przygotowania opisu przedmiotu zamówienia.

Zaznaczenia wymaga, że zgodnie z art. 55 – ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej - u.p.z.p.), decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego wiąże organ wydający decyzję o pozwoleniu na budowę. Związanie decyzją o lokalizacji inwestycji celu publicznego organu wydającego pozwolenie na budowę, wynikające z art. 55 u.p.z.p., nie polega na zobowiązaniu do wydania decyzji przez organ wydający pozwolenie na budowę, dla której ustalono lokalizację. Związanie to oznacza, że nie może wydać pozwolenia na budowę dla inwestycji, której warunki nie odpowiadałyby warunkom ustalonym w tej decyzji. Innymi słowami decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego stanowi potwierdzenie zgodności zamierzenia inwestycyjnego

z przepisami prawa i ich ustalenia nie mogą być przedmiotem postępowania w sprawie pozwolenia na budowę. Pozwolenie na budowę natomiast nie może przekraczać ustaleń zawartych w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, organ wydający pozwolenie na budowę nie może zmieniać warunków określonych w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego ani ich kontrolować. Reasumując decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego bezsprzecznie jest dokumentem fundamentalnym dla uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę. Należy podkreślić, że w zakres udzielonego zamówienia miało wejść uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę przez Wykonawcę w imieniu Zamawiającego, oczywiście na podstawie przywołanej wcześniej decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego.

W dniu 20 maja 2021 r., został wydany wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (sygn. akt. II SA/Rz 555/21), na mocy którego została uchylona decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego będąca podstawą opisu przedmiotu zamówienia, tj. najistotniejszym elementem dokumentów zamówienia, uchylenie jej więc nie pozwala na prawidłowe przygotowanie oferty. Niemożliwe jest również zaprojektowanie i późniejsze wybudowanie obiektu budowlanego, ze względu na brak możliwości uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, ze względu na brak odpowiedniej decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, gdyż zgodnie z art. 152 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w razie uwzględnienia skargi na akt lub czynność, nie wywołują one skutków prawnych do chwili uprawomocnienia się wyroku, chyba że sąd postanowi inaczej.

Zamawiający może unieważnić postępowanie o udzielenie zamówienia odpowiednio przed upływem terminu do składania wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo przed upływem terminu składania ofert, jeżeli wystąpiły okoliczności powodujące, że dalsze prowadzenie postępowania jest nieuzasadnione. Stosownie do komentarza Andrzejki Gawrońskiej – Baran, cyt.,: „Pomimo fakultatywności podstawy unieważnienia przewidzianej w komentowanym przepisie, w innych przepisach Prawa zamówień publicznych określa się wprost sytuacje, w których zamawiający ma obowiązek unieważnić (nie używa się już w nich sformułowania „może unieważnić”) postępowanie o udzielenie zamówienia na podstawie art. 256 p.z.p. Dotyczy to następujących okoliczności:

- 1) gdy zmiany treści ogłoszenia o zamówieniu istotnie zmieniają charakter zamówienia w porównaniu z pierwotnie określonym, w szczególności znacznie zmieniają zakres zamówienia (zob. art. 90 ust. 3 p.z.p.);
- 2) gdy zmiany treści SWZ prowadziłyby do istotnej zmiany charakteru zamówienia w porównaniu z pierwotnie określonym, w szczególności prowadziłyby do znacznej zmiany zakresu zamówienia (zob. art. 137 ust. 7 p.z.p.).”.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że dalsze prowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego jest nieuzasadnione. Wskazania wymaga, że decyzja będąca podstawą dla uzyskania decyzji współzależnych została uchylona. Po wtóre uchylona decyzja była podstawą prawną sporządzonego przez Zamawiającego podstawowego

dokumentu opisującego w przewidzianej formule wykonania: zaprojektuj i wybuduj tj. programu funkcjonalno - użytkowego.

Z powyższych względów postępowanie przetargowe o udzielenie zamówienia publicznego zostało unieważnione.

Dyrektor Sądu Okręgowego
w Rzeszowie

Małgorzata Niedzielska

.....
Kierownik Zamawiającego)